

A DÖNTÉS

imperfectum

Elérkezett a búcsú napja már,
gyászruhába öltözött a zajos nagyvilág.
Siratja csöndjét, mit elvesztett, s nem találja rég.
Elrohant az idő, s vele minden, mi szép.

De maradt még egy perc, hogy lássuk mennyit ér.
Azt dúdolja csendesen: van még remény.
Hitünk a jel, hogy él az Úr, gondot visel ránk,
ha Ővele tervezünk, Benne boldog jövő vár.

Valaki indul, valaki itt marad,
valami nem a miénk,
de van, mi örökre megmarad.
Indulj, te is lépj tovább;
találd meg önmagad!

Elérkezett a várva várt idő,
a nyíl, mely messzire száll, többé ki nem löhető.
Indulni kell, lépj tovább - a szeretet útja vár,
találkozunk majd fenn, a Golgotán!

Keresd meg, mi szép, a hajnal sugarát,
mutass utat nekünk, hol van az igazság!
Dal nélkül énekelj tovább; a csend az új hazád!
Hidd el, hogy minden percben Krisztus számít rád!

Forrás: www.keresztenydalok.hu